

Són pocs els que se salven?

De fet, la pregunta seria: em podré salvar jo? Jesús no diu sí ni no: “correu, mireu d’entrar per la porta estreta” Llavors, fa pensar que la pregunta no deu ser la correcta.

Anem a pams: Què vol dir la salvació? Què vol dir si ens salvarem? Salvar de què? De quin perill em cal salvar-me? Encara ho veiem a les esqueles del difunts: ha mort amb la benedicció apostòlica, amb els sants sagraments; Diuen: anem a buscar el capellà però encara no, perquè encara és conscient....les àvies deien: si no es bateja no serà cristià, serà “moro”; i tantes altres frases que expressen un desig de salvar aquella persona.

La salvació que tant parla l’evangeli que és? L’evangeli és una invitació constant a viure amb plenitud humana, a viure d’una manera feliç o, si més no, a caminar-hi. I la salvació que Jesús ofereix és aquesta vida de plenitud i de no descuidar-nos de les coses importants. Ho deia un jove de la seva àvia en un enterrament: quan era adolescent potser no vaig fer gaire cas a l’àvia perquè no estava per les coses importants. Jo ho vaig agafar al volt i vaig remarcar que a voltes no només els adolescents no estan per les coses importants, sinó també els adults. És com el ciri: pot ser gros o petit, bonic o no tant però apagada no em serveix per a res. Quan l’encenc comença a consumir-se però també fa llum, dóna sentit a la seva existència, per això ha estat creat –per fer llum. El ciri el podem guardar, ornamentar... però no és la seva funció: que és cremar i consumir-se per il·luminar als altres.

Ni bons ni dolents, tots allà mateix. Només que si hem il·luminat algú, només si hem ajudat a dignificar algú, aquest arribarà dignificat i haurà viscut dignificat. Si no, allà dalt ja el dignificaran.

R.M.